



## Εισήγηση του Γιάννη Δούκα μέλους της Ε.Ε. της ΟΜΕ-ΟΤΕ στο 39ο συνέδριο της ΟΜΕ-ΟΤΕ

.....«Συνάδελφοι θέλουμε να αναφερθούμε και σε ένα άλλο σοβαρό ζήτημα. Τα ξημερώματα της Δευτέρας 5/5 και της Τρίτης 6/5 έγιναν δύο ναυάγια κοντά στη Σάμο. Στο ένα οι ναυαγοί περισυλλέγησαν ενώ στο άλλο οι ειδήσεις μιλάνε για 22 τουλάχιστον νεκρούς μετανάστες και εκφράζονται φόβοι για πολλούς περισσότερους γιατί σύμφωνα με μαρτυρίες υπήρχαν άλλοι 65 μετανάστες πάνω στο πλοίο. Το τραγικό αυτό συμβάν αναδεικνύει το τεράστιο θέμα της μετατροπής των Αιγαίου σε υγρό νεκροταφείο. Γιατί σε υγρό νεκροταφείο το έχουν μετατρέψει οι πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης με συνευθύνη και των ελληνικών κυβερνήσεων έχουν μετατρέψει. Από την άλλη πλευρά υπάρχει και το θέμα του ΟΤΕ. Οι συνάδελφοι του OLYMPIA RADIO και αυτή τη φορά και παρά τις σοβαρές ελλείψεις προσωπικού που υπάρχουν και που δεν καλύφθηκαν μετά την εθελούσια υπερβαίνοντας εαυτόν ανταποκρίθηκαν με τον καλύτερο τρόπο στο ρόλο τους, στη δουλειά τους και στο καθήκον τους. Ωστόσο η διοίκηση του ΟΤΕ οφείλει εδώ και τώρα να φροντίσει για την κάλυψη των υπαρχουσών αναγκών. Η διοίκηση αναλαμβάνει τεράστιες ευθύνες απέναντι σε οτιδήποτε ενδεχομένως συμβεί και δεν μπορεί το OLYMPIA RADIO να ανταποκριθεί. Από την άλλη μεριά η ΑΣΕ μας είπε πριν από λίγο ότι την Παρασκευή 2/5 δηλαδή 3 ημέρες πριν το πολύνεκρο ναυάγιο πήγε στο OLYMPIA RADIO την επιθεώρηση εργασίας για να διώξει τους συναδέλφους που μετά την εθελούσια προσλήφθηκαν για τέσσερις μήνες σαν εκπαιδευτές των νέων που προορίζονται για τον παράκτιο. Τους είπαμε πριν πάνε ότι υπάρχουν δεκάδες περιπτώσεις που δουλεύουν συνταξιούχοι στον ΟΤΕ και ότι σε όλες αυτές πάμε μαζί να τις καταγγείλουμε. Υπάρχει όμως και αυτή η μία στην οποία μιλάμε για την ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα και για το λόγο αυτό εκεί να μην πάμε. Δεν μας άκουσαν. Δεν είναι η πρώτη φορά βέβαια που συμπεριφέρονται ανεύθυνα. Η ζωή βέβαια παίζει περίεργα παιχνίδια και τρεις μέρες μετά είχαμε το πολύνεκρο ναυάγιο. Για μας το πρώτο πράγμα που μπαίνει είναι το να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις και στο καθήκον μας για την ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα και όσο για την απόδοση ευθυνών τη βλέπουμε μετά.

Γυρίζοντας σε όλα τα προηγούμενα κλείνοντας λέμε ότι χρειάζεται συνεργασία όλων των κοινωνικών ομάδων που πλήττονται, χρειάζεται αγώνας διαρκής, με πλαίσιο, όραμα, πολιτική και οργανωτική προετοιμασία».